REGULAMENTUL (UE) 2020/735 AL COMISIEI

din 2 iunie 2020

de modificare a Regulamentului (UE) nr. 142/2011 privind utilizarea făinii de carne și oase drept combustibil pentru instalațiile de ardere

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1774/2002 ([1]), în special articolul 15 alineatul (1) litera (e) și articolul 27 primul paragraf litera (i),

întrucât:

(1) Regulamentul (UE) nr. 142/2011 al Comisiei ([2]) stabilește dispozițiile de aplicare a normelor de sănătate publică și de sănătate a animalelor prin Regulamentul (CE) nr. 1069/2009, inclusiv cerințele privind utilizarea subproduselor de origine animală și a produselor derivate drept combustibil pentru ardere.

(2) Făina din carne și oase este o proteină animală derivată din procesarea materialelor de categoria 1 sau de categoria 2. În ultimele decenii, făina din carne și oase a fost eliminată ca deșeu prin incinerare sau coincinerare în conformitate cu articolul 12 litera (a) sau (b) din Regulamentul (CE) nr. 1069/2009. Pentru utilizarea durabilă a surselor de energie, industria a dezvoltat o tehnologie pentru a utiliza făina din carne și oase drept combustibil pentru dispozitivele de ardere în conformitate cu articolul 12 litera (e) din regulamentul menționat, cu scopul de a utiliza căldura generată prin ardere.

(3) Articolul 6 din Regulamentul (UE) nr. 142/2011 prevede normele de aprobare privind utilizarea dejecțiilor provenite de la animalele de fermă drept combustibil pentru ardere. Este necesară modificarea articolului respectiv în vederea includerii normelor privind utilizarea făinii din carne și oase drept combustibil pentru ardere.

(4) În anexa III capitolul V din Regulamentul (UE) nr. 142/2011, sunt prevăzute normele privind tipurile de instalații și de combustibili care pot fi utilizate pentru ardere și cerințele specifice pentru anumite tipuri de instalații. Este oportun să se prevadă norme privind instalațiile de ardere care folosesc făina din carne și oase drept combustibil pentru ardere, inclusiv valorile limită de emisie și cerințele de monitorizare. Pentru a fi respectate standardele de mediu relevante, valorile limită de emisie și cerințele de monitorizare aplicabile în cazul instalațiilor de ardere care utilizează gunoi de păsări drept combustibil trebuie să fie aplicate și în cazul instalațiilor de ardere care utilizează făina din carne și oase drept combustibil și a căror putere termică instalată totală este de maximum 50 MW.

(5) Prezentul regulament nu trebuie să aducă prejudiciu obligațiilor Directivei 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([3]) care prevede un set de norme globale referitoare la prevenirea și controlul integrat al poluării care rezultă din activitățile industriale. Această directivă stabilește, de asemenea, norme destinate prevenirii sau, în cazul în care aceasta nu este posibilă, reducerii emisiilor în aer, apă și sol, precum și norme destinate prevenirii generării de deșeuri, pentru a se atinge un nivel înalt de protecție a mediului în ansamblul său. Instalațiile care prelucrează subprodusele de origine animală intră în domeniul de aplicare al directivei respective atât timp cât capacitatea lor de prelucrare depășește 10 tone pe zi. Toate instalațiile care intră în domeniul de aplicare al directivei sunt obligate să dețină o autorizație conformă cu cele mai bune tehnici disponibile (BAT). Concluziile BAT, care fac parte din documentele de referință privind cele mai bune tehnici disponibile publicate de către Comisia Europeană, reprezintă baza pentru stabilirea condițiilor autorizației ([4]).

([1]) JO L 300, 14.11.2009, p. 1.

([2]) Regulamentul (UE) nr. 142/2011 al Comisiei din 25 februarie 2011 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman și de punere în aplicare a Directivei 97/78/CE a Consiliului în ceea ce privește anumite probe și produse care sunt scutite de la controalele sanitar-veterinare la frontieră în conformitate cu directiva menționată (JO L 54, 26.2.2011, p. 1).

([3]) Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (JO L 334, 17.12.2010, p. 17).

([4]) Documentul de referință privind cele mai bune tehnici disponibile în abatoare și în industria subproduselor de origine animală a fost adoptat de către Comisia Europeană la data de 15 aprilie 2005 (https://eippcb.jrc.ec.europa.eu/reference). Acest document cuprinde dispoziții privind arderea făinii din carne și oase.

(6) Directiva (UE) 2015/2193 a Parlamentului European și a Consiliului ([5]) a prevăzut valori-limită de emisie pentru anumiți poluanți din aer provenind de la instalații medii de ardere a căror putere termică instalată totală este de maximum 50 MW, acoperind toate tipurile de combustibili solizi. În plus, Regulamentul (UE) nr. 142/2011 stabilește în mod cuprinzător măsuri și condiții privind arderea anumitor subproduse de animale în instalațiile menționate. Cu toate acestea, la acea vreme nu se stabiliseră încă măsurile și condițiile privind utilizarea subproduselor de animale și a produselor derivate, altele decât gunoiul de păsări de la fermă, drept combustibil pentru instalațiile de ardere. Așadar, este necesară stabilirea în cadrul legislației privind subprodusele de origine animală, a unor norme și cerințe, inclusiv a unor valori limită de emisie specifice, în ceea ce privește utilizarea făinii din carne și oase drept combustibil pentru instalațiile de ardere a căror putere termică instalată totală este de maximum 50 MW.

(7) Cerințele stabilite prin Regulamentul (UE) nr. 142/2011 trebuie să fie suficient de stringente pentru a respecta limitele de emisie impuse pentru alți combustibili solizi în cadrul Directivei (UE) 2015/2193. De asemenea, prezentul regulament asigură faptul că posibilele efecte nocive asupra mediului sau a sănătății umane pe care le-ar putea avea incinerarea făinii din carne și oase nu sunt mai grave decât cele pe care le are arderea deșeurilor.

(8) Directiva 2010/75/UE prevede valorile limită de emisie privind utilizarea unor materiale diferite drept combustibil pentru instalațiile de ardere a căror putere termică instalată totală este de maximum 50 MW, acestea fiind valabile în cazul utilizării subproduselor de animale și a produselor derivate, inclusiv a făinii din carne și oase, drept combustibil în instalațiile respective.

(9) Prin urmare, articolul 6 al Regulamentului (UE) nr. 142/2011 și anexa III la acesta trebuie modificate în consecință.

(10) Prezentul regulament trebuie să permită autorităților competente să acorde instalațiilor de ardere existente o perioadă de tranziție pentru ca acestea să se conformeze cerințelor privind creșterea controlată a temperaturii gazelor de evacuare, cu condiția ca, în această perioadă de tranziție, emisiile respective să nu prezinte riscuri pentru sănătatea animalelor, pentru sănătatea publică sau pentru mediu. Legislația privind subprodusele de animale nu împiedică statele membre să utilizeze normele relevante de calculare a valorilor limită de emisie stabilite prin Directiva (UE) 2015/2193, atunci când făina din carne și oase este arsă împreună cu alți combustibili sau cu alte deșeuri.

(11) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

La articolul 6 din Regulamentul (UE) nr. 142/2011, alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

„(8) Pentru utilizarea dejecțiilor provenite de la animalele de fermă sau a făinii din carne și oase drept combustibil pentru ardere, în conformitate cu capitolul V din anexa III, se aplică următoarele norme, în plus față de cele menționate la alineatul (7) de la prezentul articol:

(a) cererea de autorizare transmisă de operator autorității competente în conformitate cu articolul 24 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 trebuie să conțină dovezi certificate de autoritatea competentă sau de o organizație profesională autorizată de autoritățile competente din statul membru în cauză, din care să rezulte că instalația de ardere în care dejecțiile provenite de la animalele de fermă sau făina din carne și oase sunt utilizate drept combustibil respectă cerințele stabilite la punctul B subpunctul 3 pentru dejecții, respectiv la punctul D pentru făina din carne și oase, precum și cerințele stabilite pentru ambele tipuri de combustibil la punctul B subpunctele 4 și 5 din capitolul V din anexa III la prezentul regulament, fără a aduce atingere posibilității autorităților competente din statul membru în cauză de a acorda o derogare de la respectarea anumitor dispoziții în conformitate cu punctul C subpunctul 4 din capitolul V din anexa III;

([5]) Directiva (UE) 2015/2193 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind limitarea emisiilor în atmosferă a anumitor poluanți provenind de la instalații medii de ardere (JO L 313, 28.11.2015, p. 1).

(b) procedura de autorizare prevăzută la articolul 44 din Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 nu este încheiată decât după efectuarea, în cursul primelor șase luni de funcționare a instalației de ardere, a cel puțin două verificări consecutive, dintre care una neanunțată, de către autoritatea competentă sau de către o organizație profesională autorizată de autoritatea respectivă, incluzând măsurătorile necesare privind temperatura și emisiile. După ce rezultatele verificărilor respective demonstrează conformitatea cu cerințele stabilite la punctul B subpunctele 3, 4 și 5 pentru dejecții, respectiv la punctul D pentru făina din carne și oase și, dacă este cazul, cu punctul C subpunctul 4 sau cu punctul D subpunctul 5 din capitolul V din anexa III la prezentul regulament, se poate acorda autorizația completă;

(c) nu se autorizează arderea făinii din carne și oase în instalațiile de ardere menționate la punctele A, B și C din capitolul V din anexa III la prezentul regulament."

Articolul 2

Anexa III la Regulamentul (UE) nr. 142/2011 se modifică în conformitate cu textul din anexa la prezentul regulament.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 2 iunie 2020.

Pentru Comisie
Președintele
Ursula VON DER LEYEN

ANEXĂ

În capitolul V din anexa III la Regulamentul (UE) nr. 142/2011 se adaugă punctul D după cum urmează:

„D. Instalațiile de ardere în care se utilizează drept combustibil făină de carne și oase

1. Tipul de instalație:

   Instalație de ardere cu o putere termică instalată totală de maximum 50 MW.

2. Materii prime:

   Făină de carne și oase din materiale de categoria 1 și categoria 2, a se utiliza drept combustibil pentru ardere în conformitate cu cerințele stabilite la punctul 3, fie separat, fie în amestec de făină de carne și oase, grăsime topită și dejecții.

3. Cerințe specifice pentru făina de carne și oase în cazul în care este utilizată drept combustibil pentru ardere:

   (a) făina de carne și oase se depozitează în siguranță în instalația de ardere într-un spațiu de depozitare închis, protejat împotriva accesului animalelor, și nu se trimite spre o altă destinație decât dacă acest lucru a fost autorizat de o autoritate competentă în cazul unei defecțiuni sau a unor condiții anormale de funcționare;

   (b) instalația de ardere trebuie să fie utilată cu:

      (i) un sistem de gestionare automată sau continuă a combustibilului pentru a introduce combustibilul direct în camera de ardere, fără manipulări suplimentare;

      (ii) un arzător auxiliar care trebuie să fie utilizat în timpul operațiunilor de pornire și de oprire pentru a se asigura că cerințele de temperatură prevăzute în secțiunea 2 punctul 2 din capitolul IV sunt îndeplinite în orice moment în timpul operațiunilor respective și atât timp cât în camera de ardere se află material nears.

4. Metodologie:

   Instalațiile de ardere în care se utilizează drept combustibil făină de carne și oase din materiale de categoria 1 și categoria 2 respectă cerințele generale stabilite la capitolul IV și cerințele specifice stabilite la punctul B subpunctele 4 și 5 din capitolul respectiv.

5. Derogare și perioadă de tranziție:

   Autoritatea competentă din statul membru în cauză, responsabilă cu aspectele de mediu, poate, prin derogare de la punctul 3 litera (b) subpunctul (ii), să acorde instalațiilor de ardere aflate în stare de funcționare la 3 iunie 2020 o perioadă de timp suplimentară de maximum 4 ani pentru a se conforma cerințelor capitolului IV secțiunea 2 punctul 2 al doilea paragraf.”